

Władysław Łosiński, Marian Rulewicz, Stefan Wesołowski

Świelubie, pow. Kołobrzeg. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 224

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚWIELUBIE, pow. Kołobrzeg
Stanowisko 2

Instytut Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk
w Szczecinie
- Zakład Archeologii Nadodrza

Badania prowadził dr Władysław Łosiński
oraz mgr Marian Rulewicz i mgr Stefan
Wesołowski. Finansował IHKM PAN. Ośmy
sezon badań. Cmentarzysko wczesnośred-
niowieczne / IX w/, grób kultury łużyckiej,
ślady osadnictwa neolitycznego.

Przebadano na cmentarzysku obszar o powierzchni 235 m², obejmujący 6 kurhanów, z których 5 częściowo eksploatowano już w latach ubiegłych. Odkryto 7 grobów ciałopalnych, w tym 6 z pozostałościami stosu, 1 pusty, 4 groby zalegały w obrębie kopców, pozostałe u podnóża kurhanów. W grobach, rzadziej w płaszczach mogił oraz na ich obrzeżu wystąpił dość bogaty inwentarz zabytkowy. Na szczególną uwagę zasługują: ułamek monety wczesnoabsydzkiej, srebrne pasamony oraz szereg brązów o skandynawskiej proveniencji, w tym ułamek fibuli zółwiowatej, ozdobione okupcia rzędu /?/ końskiego, szpila, iglica zapinki i łańcuszek z kółkami. Ponadto znaleziono paciorki szklane, gwoździe i nity żelazne oraz liczne ułamki ceramiki.

Inwentarz zabytkowy uzyskany w bieżącym sezonie potwierdza ustaloną uprzednio chronologię stanowiska na IX stulecie. Najmłodsze groby przypadają zapewne na około 900 rok.

Poniżej kopców wczesnośredniowiecznych odsłonięto warstwę kulturową z ceramiką kultur cyklu późnoneolitycznego. Z kulturą łużycką wiąże się natomiast grób ciałopalny, urnowy z obstawą kamienną tworzącą rodzaj skrzyni.

ŚMICZ, pow. Prudnik
Stanowisko 4

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Michał Parczewski.
Finansowało Towarzystwo Miłośników Ziemi
Prudnickiej. Pierwszy sezon badań. Grodzisko
wczesnośredniowieczne / IX - XI w/.

Grodzisko leży na krańcu cypla, przechodzącego ku południowemu zachodowi w rozległe lessowe wzgórze, w widłach podmokłych dolin potoku Pleńnica i jego okresowego prawobrzeżnego dopływu.

Obiekt został całkowicie zniwelowany przez orkę przynajmniej kilkadziesiąt lat temu. Jedyne tradycja zachowała nazwę "Grodzisko".